

За статтею "ГРУПОВА ДИНАМІКА ТА КОМУНІКАЦІЇ В ІНЖЕНЕРІЇ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ" від Сидорової Н. М. (Національний авіаційний університет, Номер "Том 11 № 3-4 (2012)", Розділ "МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ СТУДЕНТІВ І АСПІРАНТІВ "ІНЖЕНЕРІЯ ПРОГРАМНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ 2012").

**Відповідь на завдання:**

**1. Використання знань із дисципліни «Групова динаміка та комунікації» в професійній діяльності**

Знання та компетентності в області групової динаміки та комунікації відіграють ключову роль у професійній діяльності, особливо якщо вона передбачає роботу в колективі. Основні аспекти застосування:

- Ефективна командна робота: розуміння стадій розвитку групи дозволяє ефективніше управляти робочими процесами та мінімізувати конфлікти.
- Формування лідерства: знання особливостей міжособистісної комунікації та стилів лідерства допомагає ефективно керувати людьми.
- Підвищення рівня довіри в команді: використання методів активного слухання та невербальної комунікації сприяє покращенню стосунків у колективі.
- Зниження рівня конфліктності: володіння навичками медіації та ведення переговорів допомагає уникати ескалації суперечок.
- Підвищення продуктивності: розуміння механізмів мотивації в групі сприяє створенню сприятливих умов для роботи.

**2. Психологічні дослідження щодо групової динаміки та комунікації**

Емпіричні та експериментальні дослідження, які досліджують групову динаміку та ефективну комунікацію в професійній діяльності, здебільшого зосереджені на таких аспектах:

- Вплив групової динаміки на ефективність роботи (експериментальні дослідження ефективності командного прийняття рішень).
- Методи покращення комунікації в групах (емпіричні дослідження щодо технік активного слухання та невербального спілкування).
- Роль емоційного інтелекту у формуванні групової згуртованості (експерименти, які доводять, що високий рівень емоційного інтелекту позитивно впливає на роботу групи).
- Психологічні методи діагностики комунікативних бар'єрів (тестові методики, які дозволяють визначити рівень відкритості до комунікації).

**3. Підходи до трактування поняття «спілкування»**

Різні підходи до визначення спілкування:

- Соціально-психологічний (спілкування як механізм взаємодії людей у суспільстві).
- Інформаційний (спілкування як передача інформації між людьми).
- Діяльнісний (спілкування як особлива форма спільної діяльності).
- Інтеракційний (спілкування як взаємодія, що передбачає обмін ролями).
- Персоналістичний (спілкування як процес взаєморозуміння та встановлення відносин).

#### 4. Структура, види та функції спілкування

Структура спілкування включає:

- Комунікативну складову (обмін інформацією),
- Інтерактивну складову (взаємодія між учасниками),
- Перцептивну складову (взаємне сприйняття та розуміння).

Види спілкування:

- Вербальне та невербальне (словесне та жестове),
- Безпосереднє та опосередковане (особистий контакт чи через засоби зв'язку),
- Ділове та особисте (пов'язане з професійною діяльністю чи міжособистісними відносинами).

Функції спілкування:

- Інформаційна (передача знань),
- Емоційна (вираження почуттів),
- Регуляційна (керування поведінкою людей),
- Соціалізаційна (формування особистості),
- Переконуювальна (вплив на думку та рішення інших).